Lietas arhīva Nr. K33-0773-19/9
ECLI:LV:RIRT:2019:0917.11351003719.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2019.gada 17.septembrī

Rīgas rajona tiesa,
tiesnese B.Ābele,
piedaloties prokurorei I.Kurcai,
aizstāvjiem T.Miž-Mišinam, S.Slišānei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas;
/pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 176.panta pirmās daļas, 176.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. C/ un /pers. D/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbības piedraudējumu (laupīšana), personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

2019.gada 10.martā ap plkst.21.45 /pers. D/ un /pers. C/, atrodoties netālu no bibliotēkas Skolas ielā 4, Baložos, būdami alkohola ietekmē, pamanīja, ka pie bibliotēkas piebrauca mopēds AIXAM S8, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – mopēds). Nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu, /pers. D/ un /pers. C/, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, piegāja pie iepriekš nepazīstamā nepilngadīgā /pers. F/, kurš stāvēja blakus mopēdam. Tad, paužot agresiju pret /pers. F/ un mutiski izsakot viņam draudus par vardarbības pielietošanu, tas ir, piekaušanu, /pers. C/ un /pers. D/ pieprasīja aizvest viņus uz Teiku. /pers. F/, novērtējot situāciju, ka pret viņu reāli var tikt pielietots fizisks spēks un sava vecuma dēļ nespēs sevi aizsargāt, piekrita aizvest /pers. C/ un /pers. D/. Brīdī, kad /pers. F/ gribēja iesēsties mopēdā, /pers. C/ pateica viņam, ka mopēdu vadīs viņš un iesēdās vadītāja vietā, /pers. D/ iesēdās mopēda bagāžas nodalījumā, bet /pers. F/ iesēdās pasažieru vietā, pēc kā /pers. C/ aizbrauca līdz veikalam "Mego", Rīgas ielā 14, Baložos, kur lika izkāpt /pers. F/, bet pats kopā ar kristu Rodionovu aizbrauca pašu izvēlētā virzienā, lai ar nolaupīto mopēdu rīkotos pēc sava ieskata. Tādā veidā /pers. C/ un /pers. D/ mantkārīgā nolūkā, piedraudot ar vardarbību, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, izdarīja /pers. G/ piederošo un /pers. F/ lietošanā esošo mantu, ne mazāk kā 4000 euro vērtībā, nolaupīšanu.

Ar savām darbībām /pers. D/un /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā.**

Bez tam /pers. D/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanas mēģinājumu, kas saistīts ar vardarbību un vardarbības piedraudējumu (laupīšana).

2019.gada 10.martā ap plkst.21.00 /pers. D/, atrodoties netālu no kultūras centra Slokas ielā 4, Baložos, būdams alkohola ietekmē, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu, piegāja pie turpat esoša mopēda MINAUTO S8, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk mopēds). Atverot mopēda vadītāja durvis, /pers. D/, pauda savu neapmierinātību mopēdā sēdošajam un iepriekš nepazīstamajam nepilngadīgajam /pers. H/ par to, ka viņš izplata baumas. Pēc tā, /pers. D/ sagrāba /pers. H/ ar abām rokām aiz virsjakas plecu rajonā un ar spēku izvilka viņu no mopēda un iesita vienu reizi ar dūri pa žokli, kā rezultātā /pers. H/ nokrita uz zemes. Tad, /pers. D/ mutiski izsakot draudus /pers. H/ par vardarbības pielietošanas turpināšanu, iesēdās iedarbinātā mopēdā un mēģināja noņemt stāvbremzi, tādā veidā izrādot gatavību aizbraukt. Taču realizēt savu noziedzīgo nolūku līdz galam /pers. D/ neizdevās no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, jo nepilngadīgais /pers. H/, izrādot pretestību, mantas nolaupīšanas laikā ar spēku izvilka /pers. D/ no mopēda, noslāpēja to, izņēma no tā aizdedzes atslēgu un paslēpa to pie sevis. Tādā veidā /pers. D/ mēģināja nolaupīt /pers. J/ piederošo un /pers. H/ lietošanā esošo mopēdu ne mazāk kā 5500 euro vērtībā.

/pers. D/ prettiesisko darbību rezultātā /pers. H/ konstatēti šādi miesas bojājumi: galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu pieres kreisajā pusē un kreiso deniņu apvidū; ādas nobrāzums labās iekšējās potītes apvidū; zemādas asinsizplūdums uz labā ceļgala un kreisās lāpstiņas rajonā. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Ar savām darbībām /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 176.panta pirmajā daļā**.

Motīvu daļa

/pers. C/ un /pers. D/ sevi par vainīgiem noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, apliecinot, ka viņiem ir saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālās sekas.

Vērtējot apsūdzētā /pers. C/ darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, tiesai nav šaubu par apsūdzētā /pers. C/ vainu šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Savukārt, vērtējot apsūdzētā /pers. D/ darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka viņa izdarītie noziedzīgie nodarījumi pareizi kvalificēti pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, un Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 176.panta pirmās daļas, tiesai nav šaubu par apsūdzētā /pers. D/ vainu šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa pieņēmusi lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu attiecībā uz visu apsūdzību, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to izvērtējums spriedumā netiek izdarīts.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību (Krimināllikuma 46.panta otrā daļa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, kā arī /pers. D/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 176.panta pirmajā daļā, ir smags noziegums. Noziedzīgie nodarījumi izdarīti pret citas personas īpašumu, turklāt, saistīti ar vardarbību.

Izvērtējot apsūdzētā **/pers. C/** personību, noskaidrots, ka viņš dzimis 1993.gada 27.februārī, Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, viņam ir deklarēta dzīvesvieta /adrese A/, Ķekavas novadā, kas ir arī bijusi faktiskā dzīvesvieta līdz apcietinājumam. /pers. C/ ir precējies, apgādībā nepilngadīgu bērnu nav. Apsūdzētajam ir vidējā izglītība, līdz apcietinājumam strādāja SIA "Baltic Logistic Solution". Pēdējā gada laikā administratīvi ir vairākkārt sodīts. No ieslodzījuma vietas /pers. C/ raksturots pozitīvi, ieslodzījuma iekšējās kārtības noteikumus un prasības ievēro, disciplināri nav sodīts.

/pers. C/ agrāk ir vairākkārt tiesāts, bet uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi 2019.gada 10.martā, visas sodāmības bija dzēstas. Pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas /pers. C/ ir notiesāts ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 30.aprīļa spriedumu pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 4 gadiem. Spriedums stājies spēkā 2019.gada 11.maijā, brīvības atņemšanas sods ir izciests, tiesību ierobežošanas soda izciešana vēl nav uzsākta.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ norādīja, ka nožēlo izdarīto, tiesas sēdē atvainojās cietušā pārstāvei, solīja, ka šādas darbības no viņa puses vairs neatkārtosies, viņam ir kauns par notikušo.

Izvērtējot apsūdzētā **/pers. D/** personību, noskaidrots, ka viņš dzimis 1998.gada 19.septembrī, Cēsīs, Latvijas Republikas pilsonis, viņam ir deklarēta dzīvesvieta /adrese B/, Ķekavas novadā, kā faktisko dzīvesvietu vasaras periodā norādījis adresi /dzīvesvietas adrese/. /pers. D/ nav precējies, apgādībā nepilngadīgu bērnu nav. Apsūdzētajam ir 9 klašu izglītība, oficiālas darba vietas nav, bez darba līguma strādājot celtniecībā. Pēdējā gada laikā administratīvi sodīts vienu reizi, agrāk nav tiesāts.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ norādīja, ka nožēlo izdarīto, tiesas sēdē atvainojās cietušā pārstāvei, solīja, ka šādas darbības no viņa puses vairs neatkārtosies, uzskata, ka viņa uzvedību ietekmēja alkohola lietošana. Atrodoties iepriekšējā apcietinājumā jau esot izdarījis secinājumus.

Izvērtējot, kāds soda veids piemērojams apsūdzētajiem, tiesa ņem vērā, ka Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcija paredz tikai vienu soda veidu – brīvības atņemšana. Tiesa nekonstatē Krimināllikuma 49.pantā noteiktos apstākļus, kas būtu par pamatu noteikt apsūdzētajiem vieglāku soda veidu par Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Savukārt, attiecībā par /pers. D/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 176.panta pirmajā daļā, ņemot vērā šī panta sankcijā paredzētos soda veidus, kā arī ņemot vērā to, ka /pers. D/ izdarītais noziedzīgais nodarījums netika pabeigts līdz galam un kvalificēts kā mēģinājums, tiesa atzīst par iespējamu piemērot /pers. D/ sodu par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu – piespiedu darba veidā. Abiem apsūdzētajiem tiesa piemēro sankcijā noteikto obligāto papildsodu – probācijas uzraudzību.

Tiesa nekonstatē iespēju piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus apsūdzētajam /pers. D/, kā to lūdza valsts apsūdzības uzturētāja, apsūdzētais /pers. D/ un viņa aizstāve.

Krimināllikuma 55.pantā ir paredzēta nosacīta notiesāšana. Šā panta pirmajā daļā ir noteikts, ja, nosakot sodu – brīvības atņemšana – ilgāku par trim mēnešiem, bet ne ilgāku par pieciem gadiem, tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus tā vainīgo var notiesāt nosacīti.

Tiesai nav tiesību ignorēt kādu no likumā norādītajiem apstākļiem. Arī Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmumā izteiktas rekomendācijas vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanā. Rekomendāciju 1.punktā noteikts, ka tiesai jāizvēlas tāds soda veids un mērs, kas maksimāli sekmētu kriminālsoda mērķu sasniegšanu. Tiesām jāizvērtē, kā konkrētās krimināltiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu (1); noziedzīgu nodarījumu recidīvu novēršanu (2); aizsargās sabiedrisko drošību (3); atturēs citu personu no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas (4); sekmēs notiesāto personu resocializāciju (5).

No rekomendāciju 22.un 23.punkta secināms, ka, lemjot par nosacītas notiesāšanas piemērošanu vai vieglāka soda noteikšanu nekā likumā paredzētais, tiesām jāievēro ne tikai vainīgā personību raksturojošie dati, bet arī fakti, kas saistīti ar noziedzīgu nodarījumu. Ja tiesa atzīst par iespējamu piemērot nosacītu sodu personai, kura izdarījusi smagu vai sevišķi smagu noziegumu, pieņemtais lēmums īpaši jāmotivē, tostarp pievēršot uzmanību vispārējās prevencijas mērķa sasniegšanai.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 21.decembra lēmumā lietā Nr.SKK-743/2015 norādīts, ka likums nepārprotami uzskaita apstākļus, kas jāņem vērā, piemērojot nosacītu notiesāšanu un tiesai nav tiesību ignorēt kādu no šiem likumā norādītajiem apstākļiem. Nesamērīgi miksta soda noteikšana, kas pamatota vienīgi uz personību pozitīvi raksturojošo ziņu izvērtējumu, nesasniegs soda mērķi – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šādā gadījumā vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam.

Izvērtējot /pers. D/un /pers. C/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma, kāds paredzēts krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, raksturu, tiesa atzīst, ka šis noziedzīgais nodarījums ir vērsts pret nepilngadīgu personu, nepilngadīgā lietošanā nodotu transportlīdzekli un nepilngadīgā veselības apdraudējumu. Tādejādi, izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, izdarīšanas apstākļus un apsūdzēto personības, tiesa atzīst, ka nosacīta soda piemērošana nepanāks soda mērķi, jo apsūdzētie netiks pakļauti soda piespiedu ietekmei, turklāt arī šāda soda piemērošana neveicinās soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprinās ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas. Tiesa nekonstatē galveno nosacījumu nosacīta soda noteikšanai – nav guvusi pārliecību, ka apsūdzētie, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus (Krimināllikuma 46.panta trešā daļa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par abu apsūdzēto atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un nožēlu par izdarīto.

Abu apsūdzēto aizstāvji kā atbildību mīkstinošu apstākli lūdza ņemt vērā Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punktā norādīto – vainīgais aktīvi veicinājis noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu. Tiesa neatzīst šādu apstākli par /pers. C/ un /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli, jo nekonstatē tādus apstākļus, no kuriem varētu secināt, ka apsūdzētie ir aktīvi veicinājuši noziedzīga nodarījuma atklāšanu. Abi apsūdzētie tika aizturēti, braucot mopēdā AIXAM S8, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kas bija reģistrēts kā nozagts. Šis apstāklis tiesas ieskatā nav atzīstams par tādu, kas būtu veicinājis noziedzīgā nodarījuma atklāšanu.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā abu apsūdzēto pausto vēlmi sadarboties un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu krimināllietu izskatīt vienkāršākā procesa veidā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6.punktu, par abu apsūdzēto atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgos nodarījumus viņi izdarīja pret personām, kas nav sasniegušas 18 gadu vecumu. Savukārt, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, par abu apsūdzēto atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgos nodarījumus viņi izdarīja alkohola ietekmē.

Izvērtējot nosakāmā brīvības atņemšanas soda mēru apsūdzētajiem, tiesa atzīst, ka sods nosakāms Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcijas robežās, atzīstot par iespējamu soda mēru noteikt tuvāk sankcijā noteiktajai minimālajai soda robežai, ja salīdzina ar iespējamo maksimālo sodu – brīvības atņemšanu uz 8 gadiem. Tiesa atzīst, ka pie konstatētiem diviem atbildību pastiprinošiem apstākļiem, soda mērs par smaga nozieguma izdarīšanu nav nosakāms minimālajā apmērā. Tas pats ņemams vērā, nosakot soda (piespiedu darba) mēru /pers. D/ par noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 176.panta pirmajā daļā. Arī par šo noziedzīgo nodarījumu sods nosakāms vairāk pietuvinot soda sankcijas minimālajai robežai.

Attiecībā par soda individualizāciju katram apsūdzētajam, tiesa nepiekrīt valsts apsūdzības lūgtajam /pers. C/ noteikt bargāku sodu nekā /pers. D/.

Abi apsūdzētie darbojās vienoti, saskaņoti, abi personu grupā izdarīja Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu, abiem ir konstatēti identiski atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi. Valsts apsūdzības uzturētāja norādīja, ka /pers. C/ agrāk ir tiesāts par līdzīga rakstura noziegumu izdarīšanu un nav izdarījis secinājumus, tādēļ sods viņam nosakāms bargāks. Tomēr tiesa norāda, ka uz 2019.gada 10.martu visas iepriekšējās /pers. C/ sodāmības bija dzēstas un sodāmības dzēšana saskaņā ar Krimināllikuma 63.panta devīto daļu anulē visas izdarītā noziedzīgā nodarījuma krimināltiesiskās sekas. Tādejādi tiesa atzīst, ka sods par Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu abiem apsūdzētajiem nosakāms vienāds.

Noziedzīgo nodarījumu /pers. C/ izdarīja pirms Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 30.aprīļa sprieduma. Tādēļ sods /pers. C/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto un trešo daļu, atzīstot par nepieciešamu piemērot pilnīgu sodu saskaitīšanas principu. Turklāt noteiktajā galīgajā sodā saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu, ir ieskaitāma izciestā soda daļa pēc 2019.gada 30.aprīļa sprieduma un atrašanās apcietinājumā – no 2019.gada 2.janvāra līdz 2019.gada 3.janvārim, un no 2019.gada 10.marta līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Attiecībā par /pers. D/ nosakāmo galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, tiesa atzīst par iespējamu piemērot daļēju sodu saskaitīšanas principu, daļēji saskaitot noteikto papildsodu – probācijas uzraudzību. Turklāt saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda termiņā ieskaitāms laiks, ko /pers. D/ atradās apcietinājumā – no 2019.gada 10.marta līdz 2019.gada 6.jūnijam.

/pers. C/ šajā kriminālprocesā piemērots drošības līdzeklis - apcietinājums. Tiesa atzīst, ka šis drošības līdzeklis atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Savukārt apsūdzētajam /pers. D/ piemērotie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzekļi – aizliegums tuvoties personai un aizliegums izbraukt no valsts – atstājami negrozīti. Šie drošības līdzekļi atceļami pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.pantu, izdevumi, kas saistīti alkohola koncentrācijas konstatēšanai veiktajām pārbaudēm (7.2punkts), samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem (4.punkts) ir procesuālie izdevumi, šie procesuālie izdevumi tiek segti no valsts līdzekļiem Ministru kabineta noteiktajā apmērā un kārtībā. Savukārt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu procesuālos izdevumus piedzen no notiesātajiem.

No lietas materiāliem redzams, ka 2019.gada 11.martā /pers. C/ veikta medicīniskā pārbaude narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai (protokols Nr.1546), kuras laikā ir konstatēta alkohola ietekme un šīs pārbaudes izmaksas bijušas 44,20 EUR; 2019.gada 11.martā /pers. D/ veikta medicīniskā pārbaude narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai (protokols Nr.1547), kuras laikā ir konstatēta alkohola ietekme un šīs pārbaudes izmaksas bijušas 44,20 EUR.

Tādējādi, saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr.915 „Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm" 3.punktu, nosakāms pārbaudes izdevumu apmērs 44,20 EUR, kas /pers. C/ un 44,20 EUR, kas /pers. D/ jāatlīdzina pārbaudes veicējam.

Apsūdzētajam/pers. C/ kriminālprocesā tika nodrošināta zvērināta advokāta aizstāvība, par ko no valsts budžeta līdzekļiem izmaksāti 650,00 EUR par pirmstiesas izmeklēšanā un tiesas sēdē sniegto juridisko palīdzību (1.sējums, lietas lapa 144, 166, 2.sējums, lietas lapa 40, 64, 120, 124, 186). Apsūdzētajam/pers. D/ kriminālprocesā tika nodrošināta zvērināta advokāta aizstāvība, par ko no valsts budžeta līdzekļiem izmaksāti 625,00 EUR par pirmstiesas izmeklēšanā un tiesas sēdē sniegto juridisko palīdzību (1.sējums, lietas lapa 230, 2.sējums, lietas lapa 14, 75, 81, 130, 187). Tiesa atzīst, ka šie procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētajiem, jo tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.pantā un 368.panta trešajā, ceturtajā un piektajā daļā minētos gadījumus, kad procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem.

Kriminālprocesā kā lietiskie pierādījumi atzīti: nomazgājums, asins pēda, smaržu pēdas no mopēda AIXAM, kas atrodas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Baložu iecirkņa lietisko pierādījumu glabāšanas kamerā. Ar Rīgas rajona tiesas 2019.gada 17.septembra spriedumu šajā kriminālprocesā, ricība ar lietiskajiem pierādījumiem nav izlemta. Tā kā, sagatavojot pilno sprieduma tekstu konstatēta šāda nepilnība, savukārt saīsinātā un pilnā sprieduma rezolutīvās daļas nevar atšķirties, tiesa atzīst, ka šis jautājums par rīcību ar krimināllietā esošajiem lietiskajiem pierādījumiem ir izlemjams Kriminālprocesa likuma 651.panta kārtībā, pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 520.pantu tiesa

nosprieda:

/pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 10 (desmit) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, noteiktajam sodam pilnībā pieskaitīt sodu pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 30.aprīļa sprieduma un galīgo sodu /pers. C/ noteikt brīvības atņemšanu uz 11 (vienpadsmit) mēnešiem, probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu, soda termiņā ieskaitīt /pers. C/ atrašanos apcietinājumā, kā arī izciesto brīvības atņemšanas sodu pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 30.aprīļa sprieduma – no 2019.gada 2.janvāra līdz 2019.gada 3.janvārim un no 2019.gada 10.marta līdz 2019.gada 17.septembrim.

Drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

/pers. D/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kādi paredzēti Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā un 15.panta ceturtajā daļā, 176.panta pirmajā daļā, un noteikt sodu:

pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 176.panta pirmās daļas – piespiedu darbu 100 (viens simts) stundas, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu;

pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas – brīvības atņemšanu uz 10 (desmit) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, galīgo sodu /pers. D/ noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot noteiktos sodus – brīvības atņemšanu uz 10 (desmit) mēnešiem, piespiedu darbu 100 (viens simts) stundas, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda termiņā ieskaitīt /pers. D/ atrašanos apcietinājumā no 2019.gada 10.marta līdz 2019.gada 6.jūnijam.

Drošības līdzekli – nodošanā policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzekļus –aizliegums tuvoties personai un aizliegums izbraukt no valsts – /pers. D/ atstāt negrozītu. Drošības līdzekļus atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus 44,20 EUR (četrdesmit četri euro, 20 centi) par veikto medicīnisko pārbaudi. Maksājuma rekvizīti: Saņēmējs: Latvijas Republikas Iekšlietu ministrija Valsts policija, reģistrācijas Nr.90000099040; saņēmēja banka: Valsts kase, kods TREL LV22; konta Nr.LV96TREL2140091033000; maksājuma mērķis: pārbaudes izdevumi (protokols Nr.1546, kriminālprocess Nr.11351003719).

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus 650,00 EUR (seši simti piecdesmit euro, 00 centi) apmērā par advokāta sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā. Maksājuma rekvizīti: Saņēmējs: Valsts kase, NMR90000050138, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300, maksājuma mērķis – procesuālie izdevumi kriminālprocesā Nr.11351003719.

Piedzīt no /pers. D/ valsts labā procesuālos izdevumus 44,20 EUR (četrdesmit četri euro, 20 centi) par veikto medicīnisko pārbaudi. Maksājuma rekvizīti: Saņēmējs: Latvijas Republikas Iekšlietu ministrija Valsts policija, reģistrācijas Nr.90000099040; saņēmēja banka: Valsts kase, kods TREL LV22; konta Nr.LV96TREL2140091033000; maksājuma mērķis: pārbaudes izdevumi (protokols Nr.1547, kriminālprocess Nr.11351003719).

Piedzīt no /pers. D/ valsts labā procesuālos izdevumus 625,00 EUR (seši simti divdesmit pieci euro, 00 centi) apmērā par advokāta sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā. Maksājuma rekvizīti: Saņēmējs: Valsts kase, NMR90000050138, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300, maksājuma mērķis – procesuālie izdevumi kriminālprocesā Nr.11351003719.

Noteikt /pers.C/ un /pers. D/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokumenti, kas apstiprina procesuālo izdevumu apmaksu iesniedzami tiesā.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt daļā par noteikto sodu vai pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem desmit dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Pilnais spriedums sagatavots un pieejams 2019.gada 14.oktobrī.

Tiesnese B.Ābele